

1932 - 2022

90 JAAR JONG

Deze foto uit 1935 met op de achterste rij OVS spelers en de voorste 2 rijen UNIO spelers, leidde in 2016 tot de fusieclub FC Oudewater.

DE GESCHIEDENIS

VAN OUDEWATER-OVS EN UNIO TE HOOI EN TE GRAS:

DUS DIE VAN FUSIECLUB OUDEWATER!

DE OPRICHTING EN GLORIEJAREN VAN OVS

OVS is niet de oudste voetbalclub in Oudewater. De eerste officiële schreden in het voetbal werden gezet door ROHDA, welke in 1920 werd opgericht door o.a. Joop Joosten (later Unio-prominent) en Johannes Prins (OVS-prominent). Wegens geldproblemen was de vereniging geen lang leven beschoren.

De drang om weer te gaan voetballen was echter groot en na enkele lange “vergaderingen” bij café Monopole (naast de Heksenwaag) besloten Joop (Puck) Stalvord, Jan de Bruin, Leo de Groot en Antoon Dijns een nieuwe voetbalclub op te richten. Bij café Deurloo kreeg e.e.a. een officieel tintje, zodat op 13 augustus 1932 OVS het licht zag. Firma v.d. Lee bood een veldje aan om te gaan voetballen en na een collecte in ons stadje kon er wat voetbalmateriaal worden aangeschaft. Kort daarna werd er verkast naar het terrein van Jan Kompeer. Kompeer had een boerderij op de plek waar nu de Oranjebuurt is gesitueerd. De eerste competitiewedstrijd werd gespeeld tegen ONA en door OVS gewonnen met 3-2. De allereerste opstelling was: Wout Middelman op doel, achter Jan Sinke, Cees Degenkamp en Antoon Dijns, het middenrif bestond uit Leo de Groot en Antoon v.d. Kolk en de vijfmansvoorhoede werd bemand door Jan v.d. Kuy, Arie Verspeek, Rinus Neerhout, Joop Stalvord en Jan de Bruin.

OVS; Eerste elftal seizoen 1936-1937: Voor; J. Vlasman, A. Dijns, A. de Groot. Midden; C. Degenkamp, J. de Groot, O. de Korte. Boven; J. Oostrom, J(oop) Stalvord, A. Edelman, J. Oudshoorn, J(an) de Bruin.

*Joop Joosten,
de eerste voorzitter van
UNIO in oprichtingsjaar 1933.*

DE CLERUS EN HET KERKBESTUUR

De clerus en het kerkbestuur van de Sint Franciscusparochie zagen met lede ogen aan dat hun jeugdige parochianen zich buiten de controle van de kerk overgaven aan het edele voetbalspel. Pastoor Bennebroek nam, vanaf de kansel, een kloek besluit; de RKSU Unio wordt opgericht per 19 mei 1933. In het gezin Stalvord levert dit terstond een scheiding der geesten op. Joop van 10-10-1910 is meerderjarig valt niet meer onder het ouderlijk gezag. Zijn broertjes Cor en Bep zijn nog van de lagere schoolleeftijd en hebben geen vrije keuze. Zij staan op een van de eerste foto's van de Unio-jeugd.

Unio: Bep Stalvord, Cees Walree, Gert Vink, Cees van Schaik, Jan Verkleij, Piet Snel, Adrie van den Hoogen, Cor Stalvord, Jan Harreveld, Kees Venhof, G.Vergeer.

DE OPRICHTING VAN EEN R.K.-VOETBALVERENIGING

De oprichting van een R.K.-voetbalvereniging deed secretaris Huub Dijns van OVS in de pen klimmen. In niet mis te verstane bewoordingen ging hij 'de veelkoppige draak' te lijf.

<p>Voetbalvereniging O.V.S Oudewater</p> <p>OUDEWATER, Juni 1933</p> <p>WelEdele Heer</p> <p>De oprichting van een R.K. voetbalvereniging beteekent voor onze vereniging zeer zeker ongewenschte en oneerlijke concurrentie. Wij zijn in staat die concurrentie het hoofd te bieden, omdat wij beschikken over een kern van goede leden en goede spelers. Naast dit spelersmateriaal behooren wij echter achter ons te hebben de sympathie en den steun van een goed deel der Oudewatersche bevolking.</p> <p>Die steun behoeft niet altijd direct financieel te zijn. Ook Uw morele steun wordt op hoogen prijs gesteld. Wij verzoeken U dan ook met de meeste aandrang, zoo nu en dan onze wedstrijden te bezoeken.</p> <p>Dan steunt U ons én moreel én financieel.</p> <p>Plaatsjes als Haastrecht, Moordrecht, Gouderak, enz. enz. hebben sinds jaren neutrale voetbalclubs.</p> <p>Dat is ook in Oudewater mogelijk, als U ons steunt. Wij krijgen een sterke concurrent tegenover ons.</p> <p>Helpt ons dien veelkoppige draak bestrijden in 't algemeen belang en in 't bijzonder belang van de OUDEWATERSCHE SPORT.</p> <p>Namens het Bestuur van O.V.S. Huub Dijns Secretaris</p>
--

Eind 1936 verhuisden de rood-witten naar het huidige Markveld. Twee kleedkamers werden gebouwd (aan de IJsselzijde) en ook een heuse tribune.

Water schepte men uit de IJssel en iedere speler kreeg een emmer ter beschikking om zich te wassen. OVS was toen al gepromoveerd naar de 1e klasse afdeling Gouda. Twee jaar later werd men 4e klasser.

DE MANNEN MET DE ZWARTE BROEK EN HET BLAUWE SHIRT

Ook de mannen met de zwarte broek en het blauwe shirt met gele kragen en manchetten lieten zich niet onbetuigd. Zij verhuisden naar het veld aan de Waardsedijk waar de pastoor de eigenaar was geweest van een heuse boomgaard. Sterspeler Harry van der Meer is al van het voetbaltoneel verdwenen als in 1937 onderstaande foto wordt genomen op het enige en dus hoofdveld. Met kleedkamers en kantine t.w.v. fl. 1100.

Foto groot: Cees Walree sr, Piet Vermeij, Jan Sinke, Jan Hogendoorn, Gert Vink, Piet Snel, Aderiaan Tegelenbosch. Voor; Jan van Lun, Jan Harreveld, Willem de Waal, Cor Stalvord, Tinus van Zuijlen, Cor Vermeij.

Foto klein: Staand; P. Merks, B. v.d. Maat, C. Walree sr Zittend; C. Vermeij, W. Vierbergen, Pastoor Bennebroek, J.A. Bode en H.J. Dionisius

Zij behaalden in 1937 het eerste kampioenschap door de uitwedstrijd tegen RVC met 3-1 te winnen. Unio speelde in die tijd in de Diocesane Bond. Wie daaruit wist te promoveren speelde interdiocesaan; buiten het eigen bisdom. In september 1940 werd door de Duitse bezetter verordonneerd dat alle voetbalactiviteiten dienden plaats te vinden onder het vaandel van de NVB; voetbal voor alle gezindten op zondag behalve voor protestanten met zondagsrust.

Dan heeft Unio haar eerste lustrum er al opzitten. Dat wordt gevierd in 1938 en levert dit staatsieportret op van het toenmalige bestuur.

De aansluiting bij de 'echte' voetbalbond leidt tot spelen in de tweede klasse van de afdeling Gouda en een daaropvolgend kampioenschap tot promotie naar de eerste klasse.

TWEEDE WERELDOORLOG

In de Tweede Wereldoorlog werd er wel gevoetbald, maar alles stond op een laag pitje. Na de oorlog vocht OVS een verbeterde strijd om behoud van het 4e klasserschap tegen o.a. Groot Ammers en UNIO. In het eerste speelden toen Jo Stekelenburg, Giel van El, Nico en Leen van Dam, Arie Vlasman, Gijs en Arie Rietveld, Joop Nouens, Gors Stekelenburg, Jan v.d. Klis en Gert van Achthoven. In 1947 werd een waterleiding aangelegd. De spelers konden zich vanaf dat moment echt schoon wassen. Feesten konden de OVS'ers toen ook al en wel in de feestzaal Oudewater Vooruit van de familie v.d. Steen. In het jubileumjaar 1952 werd een grootse revue opgevoerd en voor het eerst het OVS-lied gepresenteerd. Veel vergaderingen werden toen gehouden bij kapper Gert Bleijenberg in de Leeuweringerstraat. In het najaar van 1955 werd het eerste clubhuis geopend. Tegelijkertijd begon de glorie tijd van de rood-witten.

PASTOOR VAN DER SNOEK

Pastoor Van der Snoek heropent in augustus 1945 het veld van Unio dat eerder grondig gerestaureerd moest worden. De Duitse bezetter had er een 'beestenboel' van gemaakt door er ondermeer vee te laten grazen. De kicksen worden weer ondergebonden en spelers als Wim Duits, Jan en Adrie Bode, Toon Boumans, Piet Kroes, Cees Merks, Cees van Schaik, Piet Snel, Cor Stalvord, Koos Streng en Adrie Vermeij beginnen aan een nieuw hoofdstuk aan de voetbalgeschiedenis ter plaatse.

Kampioensteam zondag 1958. Boven: Hans Prins, Gert Oudshoorn, Toon Snel, Henk Oudshoorn, Ko Vlasman, Theo Stalvord, Leen van Dam en trainer van Straaten Onder: Bram van El, Henk Reijnders, Arie Prins, Arie Vlasman sr., Jan Versluijs en Giel van El.

Unio zondag 1959/1960; Boven; kapelaan Jansen, Jan Overbeek, Gert Streng, Jan Schalkwijk, Theo Schoonderwoerd, Wennie van Engelen, Joop de Goey, Kees van Engelen, Koos Streng, Th.M.C. Schoonderwoerd, trainer Troost. Onder: Gerard van der Kleij, Abe van Baaren, Theo Kemp, Jan van Baaren, Piet Miltenburg, Joop Straver.

5 MAAL IN ZEVEN JAAR KAMPIOEN

Men werd maar liefst 5 maal in zeven jaar kampioen, met uiteindelijk in 1962 de welverdiende promotie naar de 3e klasse. Bekende namen uit die tijd waren: meester de Pijper (voorzitter), Gert Versluis, Gert Vlasman, Cor v.d. Klis, Jan de Groot, Huub Dijns, Hannes Prins, Klaas Benschop, Teunis Eijkelstam, Giel van El, Kees de Wit, Max Klerks, Bep Oostendorp, Teunis Dolleman, Gijs v.d. Lee (zonder zijn sponsoring zou OVS waarschijnlijk niet meer hebben bestaan), Dirk v.d. Steen en Jaap Rietveld. Inmiddels konden de spelers van een warme douche genieten. Halverwege de jaren '60 kwam de klad erin. Na aanvankelijk nog net naast de titel te hebben gegrepen voor promotie naar de 2e klasse (toen de één na hoogste klasse van de KNVB!) zakte het eerste elftal in vier jaar tijd weer terug naar de afdeling Gouda. De club was in diepe rouw en er vloeiden veel tranen. In die zware sportieve tijd overleden ook oprichter Joop Stalvord en de geliefde (ere)voorzitter de Pijper. Een belangrijk tijdperk krijgt hiermee zijn einde.

TWEEDE PLAN

Bij Unio lijkt in deze periode het voetbalspel op het tweede plan te zijn beland. Alle beschikbare energie wordt gestoken in de realisatie van een eigentijds clubgebouw. Indrukwekkende prestaties worden geleverd bij het vergaren van financiële middelen. Loterijen met bijzondere prijzen als het bezoeken van een Europa Cupwedstrijd tussen Benfica en Feijenoord worden voor een gulden bereikbaar. Architect Gé van 't Hullenaar ontwerpt een modern clubgebouw en letterlijk alles wordt in eigen beheer uitgevoerd. Vakantie- en snipperdagen worden benut om de zaak tijdig rond te breien. Het voetbal is even een bijproduct en voorzitter Theo M.C Schoonderwoerd en secretaris Jan J. Overbeek manifesteren zich als een bijzonder koppel.

Foto 1: Theo en Jan; een paar apart.

Foto 2: van der Klis (OVS) en Schoonderwoerd (UNIO)

Foto 3: Streng, van Ooijen, Burger, van Schaik, van den Hoogen, Harreveld e.a.

DE OPRICHTING VAN DE ZATERDAG EN OVS RICHT ZICH WEER OP

Na 40 jaar is OVS weer terug bij af en een nieuwe generatie voetballers, bestuurders en vrijwilligers probeert het verloren terrein weer terug te winnen. In 1970 start men een dameselftal onder leiding van Luuk Zomerveld en Dirk Zuidam. Twee jaar later vieren de dames hun eerste kampioenschap.

Boven: Jannie la Lau, Carla Snel, Vronie Snel, Nel Benschop, Gonnie Overbeek, Gerda Hogenboom, Leonara de Groot, Ria Rietveld en coach Dirk Zuidam Onder: Stanny Eckhardt, Joke Burger, Anneke de Jong, Bep Zuidam en Joke Benschop.

WAARDEDIJK

Ook aan gene zijde van de Waardsedijk wordt de voetbaleer hooggehouden. Onder de bezielende leiding van Louis van de Bogert (DOS en Nederlands elftal) worden in het seizoen 1971-1972 liefst 8 kampioenschappen binnengehaald waaronder die van het 1e, 2e, en 3e elftal. Zelfs 'Langs de Lijn' maakt er melding van en zo weet schrijver dezes uit betrouwbare bron dat er geen promotiewedstrijd behoeft de worden gespeeld om promotie naar de reserve vierde klasse af te dwingen; Unio 2 promoveert.

DE ZONDAG 1 VAN OVS BOUWT ONDER AANVOERING VAN ARIE VLASMAN AAN EEN NIEUW TEAM

Ook wordt OVS uitgebreid met een zaterdagtak. Initiatiefnemers zijn Laus Goudriaan en Bram van El. Men wordt direct kampioen en mag bij uitzondering direct door naar de 1e klasse afdeling Gouda. In het jaar 1973 wordt Gonnie de Groot-Overbeek (geboren uit een UNIO-nest!) de eerste vrouw in het OVS-bestuur. Jan Meesters is dan voorzitter van de rood-witten. Leo Louwer volgt hem in 1975 op. Jan Koster is trainer van zowel de zaterdag als de zondag. In het seizoen 1975-1976 traint hij alleen de zondag 1. Na een zinderend slot promoveert het elftal naar de 4e klasse. Aanvankelijk verliest men voor wel 2500 man publiek met 2-1 van DOSR, waardoor deze tegenstander kampioen is.

UNIO IS ONDERTUSSEN MEER DAN VORHEEN EEN NAASTE BUUR GEWORDEN

Was men voorheen gescheiden door de dijk van de Hollandse IJssel, nu speelt men gezamenlijk op het Markveld. Op last van de KNVB, die het oversteken van de Waardsedijk een te risicovolle bezigheid achtte, moest er verhuisd worden en konden de tekeningen met de uitbreiding van het 'oude' gebouw in de prullenbak. Nu werd het nieuwe clubgebouw casco neergezet door bouwbedrijf Van der Heijden uit Woerden en hoefden de vrijwilligers 'slechts' zorg te dragen voor de afbouw. De voortrekkers van 'het Sleufje' -Bep Sluijs en Nico van Vliet- leveren puik werk en op 19 mei 1973 kan een nieuw juweel worden bijgeschreven in de annalen.

Nico van Vliet en Bep Sluijs

GECOMBINEERDE GOUDS-LEIDSE AFDELING

In de gecombineerde Gouds-Leidse afdeling was echter ook nog een promotiekans (voor een Goudse club) tegen het Boskoopse Floreant. De eerste pot eindigt in 1-1, waardoor een replay nodig is. In Nieuwerkerk (waar de beslissingswedstrijd wordt gespeeld) is het opnieuw erg spannend, vlak voor tijd staat OVS met 0-1 achter en voorzitter Bredie haalt de kampioensbeker al uit de auto voor Floreant. Spits Jan Scheerder geeft het echter niet op en schiet vlak voor tijd 1-1 tegen de touwen. In een zenuwslopende verlenging scoort Jan Scheerder wederom en de het kampioenschap is een feit!

Boven: grensrechter Ton v.d. Horst, Rolf Dekens, Arie Vlasman, Aart Verhagen, Huig Dolleman, Jan Scheerder, Bep Stalvord en leider Lodewijk Monster. Onder: Corrie Vlasman, Joop Smitskamp, Gerard van Heemskerk, Wim Verkerk, Hans v.d. Klis, Fijke Achterberg en Mans la Lau

”BETER GOED GESTOLEN DAN SLECHT BEDACHT”, MOET MEN BIJ UNIO GEDACHT HEBBEN

Als bij Oudewater OVS het zaterdagvoetbal wordt opgestart, kijkt men even de kat uit de boom om aansluitend te voorkomen dat er te veel transfers zouden kunnen plaatsvinden. Onder de bezielende leiding van Nico van Harmelen wordt er schoorvoetend begonnen met zaterdagvoetbal, waar al rap spelers uit de nieuwbouw van Klein Hekendorp zich nestelen.

Veelal spelers die een voetbalverleden met zich droegen, maar zich te jong voelden om de schoenen aan de spreekwoordelijke wilgen te hangen. Dat junioren vanuit de jeugd overstapten naar de zaterdag had men liever niet. Wel kregen de spelers van de ‘vrijdag’ steeds meer voorzieningen en aandacht.

'De Vrijdag'; sponsor Lubbers, Hans van Leeuwen, Cock Verkerk, Frans van den Heuvel, Gerard Steijn, Wim Hendrix, Harry van Zandwijk, Nico Snel, Maxim de Voogt, Hans Boerman, Cees Sluijs, Gerard van Hooff, Leo Vermeij. Onder; Wim Duits, Cees Dekker, Eef Hermeling, Harry Kraan, Gerard van Ooijen, Teus de Bruijn, Paul Eduard, Arie Leeuwenburgh, Roland Henkes.

INMIDDELS IS ER BIJ OVS EEN HEUS JEUGDBESTUUR IN OPRICHTING EN KAREL VERBOOM MAG DE VOorzITTERS-HAMER HANTEREN

OVS groeit langzaam uit zijn jasje en men besluit om de oude houten kantine (in de volksmond later "houten keet" genoemd) te gaan verbouwen. In 1978 opent hoofdsponsor Joop de Bruijn de nieuwe kantine. De damesafdeling wordt heropgericht rond 1981 en een jaar later gaan de dames al op de platte kar door Oudewater. Met name Piet v.d. Hazelkamp en Bep Stalvord zijn de grote animatoren, maar ook Jenny Raaphorst heeft een flink steentje bijgedragen aan het succes van dit team. Junior Marcel van Buuren (dan 13 jaar oud) wint de TROS-penaltybokaal. Onder leiding van voorzitter Simon Brandse vieren de rood-witten het 50-jarig bestaan in een heuse feesttent. De zondag bouwt ondertussen aan een nieuw elftal en de trainer is UNIO-man Theo (bokkie) Schoonderwoerd. In 1983 is buur UNIO kampioen geworden en OVS mist dan net de boot.

Buur Unio in 1983; André Groen, Leo van Someren, trainer Bram Huisman, Cees van Dijk, Wim de Wit, Ben Stukart, Hans Miltenburg, Cees Jongeling, Gé van Vliet, Leo Vermeij, Gekniel; René van Beek, Mark Bulthuis, Gerbrand van Lieshout, Pim van Baaren, Fred Hogendoorn, Martin Oostrom, Wim Geurts

Een jaar later is de routine (o.a. Jan de Groot, Arie Vlasman, Gerard van Heemskerk en Aart Verhagen) en de jeugd (o.a. Ron Stalvord, Hans v.d. Klis, Corrie Vlasman, Pank van Ooijen en Ed v.d. Heuvel) in perfecte balans en op het Waddinxveen-velde wint men met 2-3 na doelpunten van Ron Stalvord, Gerard van Heemskerk en Emiel Lammers. De zaterdag 1 redt het vege lijf door met 0-1 bij Linschoten te winnen en weet daardoor degradatie te ontlopen. In 1988 wordt Jan v.d. Heuvel trainer van de zaterdag 1 en hij heeft meteen succes. Onder aanvoering van superspits Johan de Boer haalt het elftal dat jaar de dubbel!

Boven: leider Ad de Groot, trainer Jan v.d. Heuvel, Rolf Dekens, Kees v.d. Stok, Rien v.d. Stok, Jürgen Hulst, Ed v.d. Heuvel, Cees den Butter en grensrechter Ton v.d. Horst

Onder: verzorger Cor v.d. Ijssel, Patrick Verkerk, Jeroen de Wit, Jan Eijkelestam, Ed Roering, Johan de Boer, Ad v.d. Stok en Hans v.d. Stok

Ook dit elftal heeft op dat moment een goede mix van oud (o.a. Hans, Rien en Kees v.d. Stok, Jan Eijkelestam) en jong (o.a. Ed Roering, Jeroen de Wit en Cees den Butter en Richard Verkerk). De jeugdafdeling groeit als kool en het toenmalige jeugdbestuur besluit, vooral door het enthousiasme van Ien Uittenboogaard en Karel Verboom tot het organiseren van een pupillenkamp. Het blijkt een schot in de roos, want sinds die tijd is dit evenement één van de parels van de club. De playbackshows, vaak op Hemelvaartsdag gehouden, zijn al snel legendarisch. Deze worden zo druk bezocht, dat men vaak buiten de playbacksterren moet aanschouwen. In 1987 wordt André Groen voorzitter van OVS. De jaren '90 zijn aangebroken en beide standaardteams zijn inmiddels weer een stapje lager gaan voetballen.

JUBILEUMJAAR 1993

In het jubileumjaar 1993 zorgt de selectie van de geelblauwen – dit jaar gekleed in het tenue van sponsor De Tempelier – voor een passend geschenk. Met Theo Stoker als de grote animator wordt de sprong naar de derde klasse van de KNVB gerealiseerd. Jan van den Heuvel is de oefenmeester en Theo Schoonderwoerd is verantwoordelijk voor het moreel van de troepen. Het verblijf in de 3e klasse is van korte duur. De pers meldt 'dat de ploeg wel goed voetbalt, maar toch verliest'. Het wordt uithuilen en opnieuw beginnen.

Unio 1993; Jan van den Heuvel, Pim van Baaren, Erwin van Vliet, Fred Hogendoorn, Wim de Wit, Eric Sangers, Wim van der Pol, Werner van Baaren, verzorger Scheel, Theo Schoonderwoerd, Gehurkt; Theo Stoker, Anthony de Goey, Werner van de Bosch, Alphons van Lieshout, Anton Snel, Gerbrand van Lieshout, René Tuithof, Martijn Voorbach.

Onder de nieuwe coach, Jan-Willem Koorevaar, en met een met regelmaat tot man-of-the-match benoemde Hendrik-Jan Kiela, een topscorer in de persoon van Berno Brouwer (15 goals) en 'onruststoker' Theo Stoker in de gelederen wordt in het seizoen '94/'95 revanche genomen voor de misser van het jaar ervoor. Na een klinkende thuiswedstrijd tegen het Goudse GSV (5-0) is het pleit beslecht. Hoger voetballen smaakt naar meer. De jacht op de 2e klasse wordt ingezet. Er dienen zich nieuwe talenten aan. Ze komen uit 'de school van Teunis (van den Hoogen)' en heten Donny de Groot, Silvester Hoogeveen, Dennis Vianen, Jeroen Boere en Ferry Vink. Kansen om te promoveren zijn er overduidelijk, maar daar komt het niet van. De promotieboot strandt met de haven in zicht op het veld van DCV en de tegenstander is Hellevoetsluis (1-3). Theo Stoker neemt afscheid, Donny vertrekt naar FC Utrecht en Silvester transfereert naar Capelle. Een seizoen later wordt de droom dan toch verwezenlijkt. Gedurende het seizoen verongelukt 'Mister Unio', Fred Hogendoorn, en de uiteindelijke promotie wordt door trainer Koorevaar aan Fred opgedragen.

Hans van Baaren, Jan-Willem Koorevaar, Leon Snel, Stefan Koster, Dennis Vianen, Donny de Groot, Henk-Jan Kiela, Martijn Voorbach, Rien Overkamp, Werner van Baaren. Onder; Ronald van der Schaft, Alphons Oosterwegel, Mike Schoonderwoerd, Anton Snel, Wim de Wit, Jeroen Boere.

IN 1994 PROMOVEERT OVS

In 1994 promoveert OVS zaterdag 1 onverwacht naar de 4e klasse en vanaf 1995 zwaait Huig Dolleman de voorzittershamer. De kantine is dan reeds in een modern jasje gestoken door architect Kees Vink. In het seizoen '98 gaat de zondag in de nieuwgevormde 5e klasse spelen. In '99 is Gouwenaar Piet van Mullem voor het derde jaar trainer van de zaterdag en voor de eerste maal in de geschiedenis promoveert de zaterdag 1 naar 3e klasse. Charley v.d. Stok (ex-prof van Den Bosch en gestart in Benschop) schiet er 29 in en het elftal bestaat voor de rest uit o.a. Edwin Zwanenburg, Cor en Peter v.d. IJssel, Marcel van Buuren, Dennis Goudriaan, Jurgen Hulst en Ed v.d. Heuvel. Het nieuwe millennium breekt dan aan en de zaterdag degradeert naar de 4e klasse.

In 2001 beleeft OVS één van de meest turbulente ledenvergaderingen in de dan bijna 70-jarige historie. Men staat, door een teruggang in seniorleden en aansprekende resultaten van de beide standaardteams, voor een moeilijke beslissing. Het bestuur legt de massaal opgekomen ledenvergadering een keus tussen de zaterdag en de zondag voor. Na een zinderend spannende avond besluiten de leden tot een verrassende derde mogelijkheid: handhaving van de oude status. Opgelucht halen de rood-witte aanhang adem en de rijen sluiten zich. De zaterdag 1 zakt in het seizoen 2001-2002 nog een klasse en inmiddels heeft Fred Faber de voorzittershamer overgenomen van Huig Dolleman.

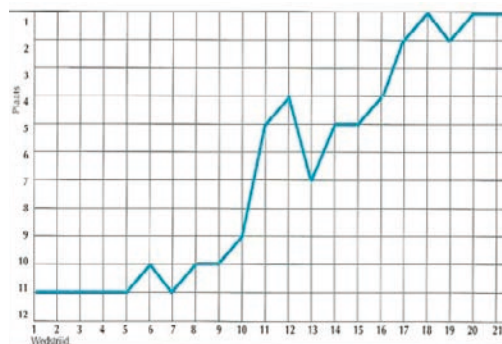
In het seizoen 2003/2004 vinden oriënterende gesprekken plaats over de plussen en minnen van een fusie tussen OVS en UNIO. Niet de eerste keer, want in de jaren '70 zijn er ook verkennende gesprekken geweest. Beide keren werden de onderhandelaars teruggefloten door de leden van UNIO en OVS. In juni '04 speelt de zaterdag 1 tegen CVC Reeuwijk een beslissingswedstrijd en wint met 2-1, waardoor men weer terug is in de 4e klasse. De zondag 1 stopt helaas met prestatievoetbal.

PRESTATIEVOETBAL OP ZONDAG

In het seizoen 2004/2005 kent Unio een moeizame start, maar de spelers krijgen halverwege de competitie in de tweede klasse de smaak te pakken. De climax vindt plaats in de slotwedstrijd bij Wilhelmus. Unio promoveert naar de eerste klasse van het amateurvoetbal. Met een team van eigen jongens die ook in de D1 hebben gespeeld. Op een na; Alphons Oosterwegel. Maar die hoorde er inmiddels helemaal bij. Bij Feijenoord (am), Leonidas, RKAVV, VUC, HBS, SVV/SMC gaan de alarmbellen rinkelen.

Wat zal hen te wachten staan?

Slechts één jaar duurt het verblijf in de eerste klasse. Maar er werd geschiedenis geschreven. Dat is wel zeker. Koos van Zoest en zijn mannen zullen er altijd op blijven terugkijken. Vol trots en als een voorbeeld voor de huidige generatie.

Wedstrijdverloop Unio 1 seizoen 2004/2005

2006: TERUG NAAR DE TWEDE KLASSE

Net niet gehandhaafd. Ondanks 25 punten.

Een hoofdveld dat na een renovatie nog niet goedgekeurd wordt, zorgt voor alleen uitwedstrijden. Thuiswedstrijden dienen gespeeld te worden op de grasmat van zustervereniging Oudewater-OVS. Dat betekent dat 'het beste Oudewaterse voetbal ooit' daar gespeeld wordt. Koos van Zoest heeft alle handen vol zijn jongens zonder schroom te laten spelen. Op cruciale momenten lijkt het ontzag voor grote namen van doorslaggevende invloed. De verschillen blijven marginaal en nu en dan worden punten gesprokkeld. In Oudewater wordt tegen Leonidas het eerste 'eerste klasse punt' binnengehaald en tegen SVV/SMC komt een 4-1 uitslag op het scorebord. In uitwedstrijden loopt het voornamelijk niet zo rooskleurig. Na een spetterende bekeroverwinning op Olympia (5-0), wordt tegen de latere promovendus VUC in de uitwedstrijd in Den Haag een 3-0 achterstand bij rust omgebogen tot een 3-3 gelijkspel. Als ook nog eens Excelsior'20 met 4-1 van de mat wordt gespeeld, lijkt het lek boven. Toeschouwersaantallen van boven de 500 – anno 2005 een unicum – getuigen van een

grote (gratis) belangstelling. Tegen het eind van de competitie is directe degradatie afgewend, maar aan het spelen van nacompetitie – ondanks een puntentotaal van 25 – is niet te ontkomen. Die exercitie verloopt alleszins redelijk. Als er thuis met 1-2 verloren wordt van het Haagse VCS is de moed nog niet verloren. In de beslissende partij tegen deze tweedeklasser met promotie-aspiraties die gespeeld wordt op een bijveld van de nieuwe combinatie

Escamp weet de ploeg van Koos van Zoest een 0-2 voorsprong te realiseren door treffers van Remco de Rijk en Silvester Hoogeveen. Na de 1-2 treft George Suers nog de paal (een soort Rensenbrinkje '78). Pas in de slotminuten - 88e en 90e minuut - valt definitief het doek; 3-2. Koos van Zoest constateert 'dat de ranglijst nooit liegt' en 'dat Oudewater van dit avontuur genoten moet hebben'.

SEIZOEN 2004/2005

Halverwege het seizoen 2004/2005 staat OVS zaterdag 1 op de onderste plek. Trainer Chris Jansen wordt in de winter als reddende engel binnengehaald en men blijft op miraculeuze wijze in de 4e klasse door met 2-1 HOV aan de zegekar te binden. Dirk Zuidam is dan ondertussen Bekende Nederlander geworden door een schitterend optreden in het programma Man bijt hond van de NCRV. In 2005 wordt Wim Hendrix voor lange tijd voorzitter en de Rimple Minds worden opgericht. Een echte OVS-huisband, welke op het nieuwjaarsbal van datzelfde jaar een spetterend optreden verzorgt. De zaterdag speelt wederom nacompetitie, maar nu voor promotie. Helaas verliest men deze krachtmeting van het Zoetermeerse DWO. In het najaar van 2007 viert OVS het 75-jarig bestaan. Dirk Zuidam wordt tijdens de feestavond "geridderd" voor zijn vele werk. Hij is dan 90 jaar oud! In 2010 volgt Lotfi Gharred trainer René van Beek op als oefenmeester en hij promoveert met een zeer jonge, talentvolle ploeg in 2012 naar de 3e klasse.

Helaas degradeert men in een tumultueuze wedstrijd tegen VVK uit Schiedam weer terug naar de 4e klasse. Enkele jaren eerder hebben enkele actieve OVS-dames weer een damesteam opgericht en na een periode oefenen onder leiding van Ad Verdouw en Henk Van Mechelen trekt men Tosca v.d. Brink aan als betaalde trainster. Oudewater-OVS, zoals de club officieel al jaren heet, is met de zaterdag 1 weer terug bij af, maar is nog steeds springlevend en erg actief. Op zondag besluit men definitief te stoppen met voetbal en een groot aantal spelers voegt zich bij de zaterdag. Een moment op bij stil te staan.

Het (onvermijdelijke) besluit stemt de ouderen onder de OVS'ers toch wel enigszins weemoedig. Ook nu staat OVS voor een belangrijk kruispunt in de historie. In de wandelgangen komt een fusie tussen OVS en UNIO veelvuldig ter sprake en de toekomst is dan ook zeer ongewis. In 2016 komt het er toch van: OVS en Unio gaan samen!

In die zomer wordt er eerst nog een geweldig afscheidsfeest georganiseerd voor alle leden, oud-leden en allen die OVS een warm hart toe hebben gedragen. Een dag om nooit te vergeten.

Boven: David Blankenburgh, Arno Baas, Lennart van Dam, Marvin Kamermans, Bas Egdom, Michiel van Sprundel, Chris Verwoerd, Guido de Regt, Frank Anbergen en Rian Baas.

Tussen: Jeroen Valstar, Peter van Dijk, Remco Stalvord, Jurgen Wesseling, Derek Maaijen, Ruud Snel, Stijn Miltenburg, Laurens de Vor, Koen Miltenburg, Jaco Dijkhuizen, Danny Muijs en Gieljan v.d. Klis.

Onder: leider Nico Snel, trainer Lotfi Gharred, verzorger Cor v.d. IJssel, grensrechter Gerard Miltenburg en leider/correspondent Wim Hendrix.

BIJ UNIO VERLATEN EEN AANTAL DRAGENDE SPELERS NA DE DEGRADATIE UIT DE EERSTE KLASSE DE SELECTIE

Bij Montfoort, Jodan Boys, Tonedido en Capelle vinden zij een warm onthaal. Niettemin blijft het kompas staan op terugkeer naar het verlaten niveau. Na nog een stapje terug -derde klasse- en een terugkeer naar de tweede klasse op het veld van Gouderak in 2015 wordt de blik weer omhoog gericht. In het laatste jaar voor de fusie doet Unio nog mee om een plaats in de nacompetitie voor zich op te eisen. Pas als het zinloze van deze doelstelling wordt ingezien -de overstap naar vierde klasse zaterdag is onvermijdelijk- freewheelt de vereniging naar het competitieslot; de tweede klasse zondag is na 83 jaar het eindstation van de rksv -later kvv en vv- Unio.

DE TOEKOMST

De nieuwe club FC Oudewater krijg twee nieuwe voorzitters, nl.: Ton Hendrickx en Gors Stekelenburg en zij gaan samen met de andere bestuursleden én met de bijna 1000 leden trachten een stabiele 2e klasser te worden met als basis een sterke jeugdafdeling en veel enthousiaste vrijwilligers.

Meerdere verenigingen maken in deze periode -2016- de oversteek naar het zaterdagvoetbal. En dat levert aanvankelijk competities op met grote krachtsverschillen en onvoorspelbare tegenstanders. De 'afzakkers' willen zo spoedig mogelijk terug naar het verlaten niveau en de van oudsher op zaterdag uitkomende verenigingen moeten noodgedwongen hun ambities in de ijskast bewaren.

Bij FC Oudewater wordt de eerder uitgesproken wens 'een stabiele tweedeklasser te worden' al in het eerste seizoen voor wat betreft de eerste stap gerealiseerd. Wanneer Simon La Lau in de slotminuten tegen Bergambacht de 2-3 op het scorebord weet te krijgen en Rohda slechts een gelijkspel blijkt te hebben gescoord, moet John Ramaekers op jacht naar bloemen. Dat lukt, zij het dat het slechts het laatste bosje is van de plaatselijke bloemist. Opdracht één is vervuld.

Het seizoen 2017-2018 in de derde klasse eindigt met een anticlimax. De beslissingswedstrijd om een plek in de tweede klasse tegen het Wateringse Velo duurt 30 seconden te lang. Na een 2-0 voorsprong, wordt het in de reguliere speeltijd 2-2 en in de verlenging 3 - 5.

De beide daaropvolgende competities is FC Oudewater nadrukkelijk aanwezig, maar blijkt de nieuwe tegenstander -corona- de boel tot tweemaal toe in het honderd te gooien. En dan breekt het seizoen 2021-2022 aan. FC Oudewater kent een bliksemstart. 7 Wedstrijden voor het einde bedraagt de voorsprong 11 punten. Wat kan er nog gebeuren? Het is een stukje recente geschiedenis. Wie het later zal teruglezen, zal de wenkbrauwen van verbazing hoog optrekken. Want die voorsprong verdwijnt en FC Oudewater gaat 3 slopende nacompetitiewedstrijden spelen. En op de aller-, allerlaatste dag van het voetbalseizoen, als alle doelen al van de velden zijn verwijderd, de kantines zijn afgesloten en de kleedkamers benut worden om allerlei attributen de zomer door te helpen, organiseerde de Nederlandse voetbalbond nog één laatste wedstrijd op een dinsdagavond: Rozenburg-FC Oudewater met als prijs, alsnog promotie naar de tweede klasse. Het wordt 1-3 en op basis van teamgeest en uithoudingsvermogen kreeg de in 2016 uitgesproken doelstelling deels gestalte; tweedeklasser! Met die stabiliteit komt het nu ook wel goed.

Auteurs:
Manus van der Klis
Gerard van Hooff

CONTACT

Sportpark Markveld | Waardsedijk 213, Oudewater | T 0348-562019 | info@fcoudewater.nl | www.fcoudewater.nl